

1

Brenna

Frajer s kojim imam spoj kasni.

Da se razumijemo, nisam ja baš totalna gadura. Obično im dam nekih pet minuta fore. Pet minuta kašnjenja mogu oprostiti.

U sedmoj ću minuti još možda donekle imati razumijevanja, osobito ako je kašnjenju prethodio poziv ili poruka kojom me obavještava da će kasniti. Promet zna biti okrutna ljubavnica. Ponekad te zajebe.

U desetoj minuti moje bi strpljenje bilo znatno stanjeno. A ako je bezobzirni šupak zakasnio deset minuta, a nije nazvao? Hvala, sljedeći, molim. Odoh ja.

Ako ga u petnaestoj minuti i dalje čekam, može me biti sram. Što uopće još radim u restoranu?

Ili, u ovom konkretnom slučaju, zalogajnici.

Sjedim u separeu Della'sa u Hastingsu, zalogajnice uređene u stilu 50-tih. Hastings je mali gradić koji će biti moj dom sljedećih nekoliko godina, ali na sreću, tatinu kuću ne moram zvati domom. Tata i ja možda živimo u istom gradu, ali prije nego što sam se preselila na Sveučilište Briar, jasno sam mu dala do znanja da se neću useliti k njemu. To gnijezdo sam već napustila. Ne dolazi u obzir da se vratim doma i trpim njegovo pretjerano zaštitničko ponašanje i grozno kuhanje.

„Želiš još kave, dušo?” Konobarica, žena kovrčave kose u bijeloplavoj uniformi od sintetike, pogledava me suosjećajno. Izgleda kao da bi mogla biti u kasnim dvadesetima. Na njenoj pločici s imenom piše „Stacy”, a prilično sam sigurna da zna da sam izvisila.

„Ne, hvala. Samo račun, molim.”

Dok se udaljava, uzimam mobitel i pošaljem brzinsku poruku svojoj prijateljici Summer. Ovo sve je njezina krivica. I zato se mora suočiti s mojim gnjevom.

JA: Nije se pojavio.

Summer odgovori istog časa, kao da je sjedila pokraj telefona i čekala moje izvješće. Zapravo, bez ”kao da.” Definitivno jest. Moja nova prijateljica je besramno znatiželjna.

SUMMER: ISUSE! NE!!

JA: Da.

SUMMER: Kakav. Šupak. Tako mi je žao, Bee.

JA: Zapravo nisam pretjerano iznenađena. Lik je nogometaš. Oni su poznati kao seronje.

SUMMER: Mislila sam da Jules nije takav.

JA: Krivo si mislila.

Na ekranu se pojave tri točkice, što znači da tipka odgovor, za koji već znam što će biti. Još jedna dugačka isprika, za koju trenutno nisam raspoložena. Nisam raspoložena ni za što drugo osim za to da platim kavu, prošećem do svog minijaturnog stana i skinem grudnjak.

Glupi nogometaš. A čak sam se i našminkala za tog kretena. Da, to je trebao biti samo ležerni večernji izlazak na kavu, no svejedno sam se potrudila.

Saginjem glavu dok kopam po novčaniku za manjim novčanicama. Kad sjena padne na stol, pretpostavim da je to Stacy s mojim računom.

Moja pretpostavka je pogrešna.

„Jensenice”, razvuče drski muški glas. „Izvisila si, ha?”

Uh. Od svih ljudi koji su se sada mogli pojaviti, on je posljednji kojeg želim vidjeti.

Dok se Jake Connelly uvlači na suprotnu stranu separea, pozdravljam ga sumnjičavim mrštenjem, a ne osmijehom. „Što radiš ovdje?” upitam.

Connelly je kapetan Harvardovog hokejaškog tima, dakle, NEPRIJATELJ. Harvard i Briar su rivali, a moj otac je glavni trener potonjeg. Već deset godina trenira Briar i osvojio je tri prvenstva za vrijeme svoje

vladavine. *Jensenovo doba* – to je bio naslov članka koji sam nedavno pročitala u jednim lokalnim novinama. Bio je to članak preko cijele stranice o tome kako Briar rastura ove sezone. Nažalost, Harvard također rastura i to baš zahvaljujući superzvijezdi koja upravo sjedi nasuprot mene.

„Slučajno sam se našao u blizini.” Njegove oči, zelene poput šume, zasvjetlucaju kao da mu je ovo jako zabavno.

Kad sam ga posljednji put vidjela, on i njegov suigrač vrebali su s tribina Briarove arene, špijunirali naše dečke. Nedugo nakon toga, naprašili smo ih kad su naši timovi igrali jedan protiv drugog. To je bilo iznimno zadovoljavajuće i ublažilo je bol zbog izgubljene utakmice protiv njih ranije u sezoni.

„Mmm-hmmm, sigurna sam da si se eto baš *slučajno našao* u Hastingsu. Ne živiš li ti u Cambridgeu?”

„Da, i?”

„To je sat vremena udaljeno odavde.” Nacerim se oholo. „Nisam znala da imam progonitelja.”

„Ulovila si me. Progonim te.”

„Polaskana sam, Jakey. Ne pamtim kad je netko bio toliko opsjednut mnome da bi se radi mene dovezao čak do drugog grada.”

Usne mu se polako izviju u osmijeh. „Gle, koliko god ti bila seksi...”

„Oh, stvarno misliš da sam seksi?”

„...ne bih potrošio novac za benzin do ovamo zato što želim da mi netko gnječi muda. Žao mi je što te moram razočarati.” Rukom prođe kroz svoju tamnu, sada nešto kraću kosu, a ima i trodnevnu bradu koja mu potamnjuje čeljust.

„Kažeš to kao da misliš da me tvoja muda zanimaju na bilo koji način”, odvratim mu slatkim tonom.

„Moja metaforička muda. Ne bi se ti bila u stanju nositi s pravima”, mazno razvuče. „*Seksice*.”

Zakolutam očima tako snažno da zamalo istegnem mišić. „Ozbiljno, Connelly. Zašto si ovdje?”

„Bio sam kod frendice. Ovo mi je djelovalo zgodnim mjestom gdje bih mogao popiti kavu prije vožnje natrag do Cambridgea.”

„Ti imaš prijatelje? Kakvo olakšanje. Vidjela sam da se družiš sa svojim suigračima, ali pretpostavila sam da se moraju pretvarati da te vole jer si im kapetan.”

„Vole me jer sam jebeno fantastičan.” Zabljesne me još jednim širokim osmijehom.

Osmijehom od kojeg gaćice same padaju. Tako ga je Summer jednom opisala. Kunem se, ta ženska ima nezdravu opsesiju Connellyjevom iskle-sanom ljepotom. Izrazi kojima se nabacivala opisujući tog tipa uključuju: turboseksepilnost, eksploziju jainika, hodajući seks i jebozovnost.

Summer i ja znamo se tek nekoliko mjeseci. Put od potpunih stran-kinja do najboljih prijateljica prošle smo za tridesetak sekundi. Mislim, ženska se preselila s drugog koledža nakon što je slučajno izazvala požar i spalila dio svoje sestrinske kuće... I kako se onda ne bih istog časa zalju-bila u tu luđakinju? Summer studira modni dizajn, užasno je zabavna i uvjeren je da se na neku foru palim na Jakea Connellyja.

Nema pravo. Tip je prekrasan, i fenomenalan hokejaš, ali ga prati glas da je igrač i izvan ledene dvorane. To ga, naravno, ne čini nimalo drukčijim od ostalih sportaša. Mnogi od njih imaju cijeli popis cura koje su savršeno zadovoljne s: 1) neobaveznim brijanjem, 2) činjenicom da im nisu jedine, i 3) time da su uvijek na drugom mjestu, iza sporta kojim se tip bavi.

Ali ja nisam jedan od takvih cura. Nisam nesklona povremenom brijanju, ali druga i treća točka nisu otvorene za pregovore.

Da ne govorim o tome da bi me otac živu oderao ako bih ikada izašla s NEPRIJATELJEM. Tata i Jakeov trener, Daryl Pedersen, godinama se ne podnose. Ako se pita mog oca, trener Pedersen žrtvuje bebe Sotoni i bavi se crnom magijom u slobodno vrijeme.

„Imam ja puno prijatelja”, doda Connelly i slegne ramenima. „Uklju-čujući i jednog vrlo bliskog koji pohađa Briar.”

„Uvijek imam osjećaj da kad se netko hvali brojem svojih prijatelja, to obično znači da ih nema. Ono, pretjerana kompenzacija?” Nevino se nasmijehom.

„Mene barem nitko nije ostavio da izvisim na spoju.”

Osmijeh mi nestane s lica. „Nisam izvisila”, slažem. Nažalost, konobarica odabere baš taj trenutak da priđe separeu i pokvari mi alibi.

„Stigao si!” Pogled joj se ispuni olakšanjem čim ugleda Jakea. Nakon čega uslijedi pogled pun odobravanja kada ga odmjeri malo bolje. „Već smo se zabrinule.”

Mi? Nisam znala da smo partnerice u ovoj ponižavajućoj igri.

„Ceste su bile skliske”, odgovori joj Jake, pokazujući prema prednjim prozorima. Potočići kišnih kapi slijevaju se niz zamagljena okna. Iza stakala, tanka crta munje na trenutak osvijetli mračno nebo. „Treba biti posebno oprezan kad se vozi po kiši.”

Ona gorljivo kimne glavom. „Ceste su jako mokre kad pada kiša.”

Ma nemoj mi reći, nikad to ne bih pogodila! *Kiša čini stvari mokri-ma.* Sazovite odbor za Nobelovu nagradu, molim vas.

Jakeove usne se trznu u pokušaju da zaustavi smijeh.

„Želiš li nešto popiti?” upita ona.

Dobacim mu pogled upozorenja.

On mi se naceri, a onda okrene glavu i namigne joj. „Rado bih šalicu kave...” Zaškilji na pločicu s njenim imenom „Stacy. I još kave za moju mrzovoljnu curu.”

„Ne želim više kave i nisam mu cura”, zarežim.

Stacy zbunjeno zatrepće. „Oh? Ali...”

„On je špijun iz Harvarda koji je poslan ovamo da prikupi podatke o Briarovom hokejaškom timu. Ne udovoljavaj mu, Stacy. On je naš neprijatelj.”

„Ah, kako je to dramatično.” Jake se nasmije. „Ignoriraj je, Stace. Ona je samo ljuta jer sam zakasnio. Dvije kave i malo pite, ako nije problem. Jednu krišku...” Njegov pogled odluta prema staklenim vitrinama kod glavnog pulta. „O, dovraga, ne mogu se odlučiti. Sve izgleda jako ukusno.”

„I ti izgledaš jako ukusno”, čujem kako Stacy mrmlja ispod glasa.

„Molim?” upita on, ali njegov jedva vidljivi osmijeh govori mi da ju je jako dobro čuo.

Ona pocrveni. „Oh, ovaj, rekla sam da su nam ostale još samo pite s breskvama i s orasima.”

„Hmmm.” On poliže donju usnicu. Neopisivo seksi potez. Sve na njemu je seksi. Zato ga i mrzim. „Znaš što? Po krišku od svake, molim te. Moja cura i ja ćemo ih podijeliti.”

„Definitivno nećemo”, kažem lažno veselim tonom, ali Stacy već užurbano odlazi po glupu pitu za kralja Connollyja.

Pas mater.

„Slušaj, koliko god uživam razgovarati o tome kako je tvoj tim smeće, previše sam umorna da bih te večeras vrijeđala.” Pokušam prikriti

činjenicu da sam očito iscrpljena, ali mi se ona ipak uvuče u glas. „Želim ići kući.”

„Ne još.” Bezbržan, pomalo podrugljivi ton koji je koristio do tog trenutka pretvori se u nešto ozbiljnije. „Nisam došao u Hastings radi tebe, ali kad već zajedno pijemo kavu...”

„Protiv moje volje”, prekinem ga.

„...postoji nešto o čemu moramo razgovarati.”

„A, da?” I protiv moje volje, radoznalost mi zatitra u želucu. Prikrijem ju sarkazmom. „*Jedva čekam* da mi kažeš o čemu se radi.”

Jake spoji ruke na stolu. Ima predivne ruke. Ono, stvarno, stvarno lijepe ruke. Malo sam opsjednuta muškim rukama. Ako su premale, trenutačno se ohladim. Prevelike i mesnate su mi blago zastrašujuće. Ali Connelly je blagoslovljen pobjedničkim parom ruku. Prsti su mu dugi, ali ne i koščati. Dlanovi su mu široki i moćni, ali ne i prekrupni. Nokti su mu čisti, ali su mu dva zgloba crvena i napuknuta, vjerojatno zbog okršaja na ledu. Ne vidim mu vrhove prstiju, no kladim se da su žuljeviti.

Volim osjećaj koji žuljevi izazivaju dok mi prelaze po goljoj koži, kad mi okrznu bradavice...

Uh. Ne. Ne smijem se prepuštati maštarijama u blizini ovog muškarca.

„Želim da se kloniš moga momka.” Iako su njegove riječi popraćene otkrivenim zubima, to se ne bi moglo nazvati osmijehom. Izgleda previše životinjski.

„Kojeg momka?” Ali oboje smo svjesni da znam na koga misli. Na jedan prst jedne ruke mogu nabrojati s koliko sam Harvardovih igrača zabrijala.

Joshua McCarthyja upoznala sam na jednom tulumu na Harvardu, na koji me Summer bila odvušla. Prvo je napravio pravu scenu kada je shvatio da sam kći Chada Jensena, ali kad je uvidio svoju pogrešku, ispričao mi se preko društvenih mreža i nakon toga smo se nekoliko puta našli. McCarthy je jako sladak, dobar zafrkant i solidan kandidat za prijatelja s povlasticama. S obzirom na to da živi u Bostonu, nema opasnosti od toga da bi me gušio ljubavlju ili se nenajavljen pojavljivao pred mojim vratima.

Naravno, on nije materijal za ozbiljnu vezu. I to ne zbog moje „moj otac bi me ubio da zna za to” situacije. Prava istina je da mi McCarthy

nije poticajan. Njegov je osjećaj za sarkazam ozbiljno manjkav, a on sam je pomalo dosadan kad mu jezik nije u mojim ustima.

„Ozbiljno to mislim, Jensenice. Ne želim da se petljaš s McCarthyjem.”

„Isuse, majko zaštitnice, uvuci kandže. To je samo neobavezno brijanje.”

„Neobavezno”, ponovi. To nije pitanje, već podrugljivo poručuje *ne vjerujem ti*.

„Da, neobavezno. Želiš li da zamolim Siri da ti pojasni tu riječ? Neobavezno znači da nije ozbiljno. Uopće.”

„Za njega jest.”

Zakolutam očima. „Pa, pa to je njegov problem, ne moj.”

No iznutra se zabrinem zbog Jakeovog iskrenog mišljenja. *Za njega jest.*

O, joj. Nadam se da to nije istina. Da, McCarthy mi često šalje poruke, ali mu nastojim ne odgovarati prečesto, osim kad mi piše nešto seksi. Ne napišem čak ni *LOL* kad mi pošalje smiješan video, jer ga ne želim navoditi na krive zaključke.

Ali... možda mu nisam dovoljno jasno dala do znanja kakav je naš status, iako sam mislila da jesam?

„Dosadilo mi ga je gledati kako hoda okolo kao zaljubljeno štene.” Jake ozbiljno odmahne glavom. „Ozbiljno je zatreskan i to ga dekoncentrira na treninzima.”

„Ponavljam, zašto misliš da je išta od toga moj problem?”

„Točno smo na polovici konferencijskog turnira. Znam što radiš, Jensenice, i moraš prestati s tim.”

„Prestati s čim?”

„Prestani se zajebavati s McCarthyjem. Reci mu da te ne zanima i da ga više ne želiš vidati. I gotovo.”

Ja se tobože nadurim. „Oh, taticice. Tako si strog.”

„Nisam ti ja tatica.” Usne mu se opet izviju. „Ali mogu biti ako želiš.”

„Fuj. Neću te zvati *tatica* u krevetu.”

Dokazujući da je majstorica uletavanja u najgorem mogućem trenutku, Stacy se vrati točno kada te riječi izlete iz mojih usta. Lagano se spotakne. Prepuni pladanj koji nosi nesigurno se zatrese. Pribor za jelo zazveckea. Pripremam se, očekujući da će mi vodopad vruće kave spržiti

lice dok Stacy posrće prema naprijed. Ali ona se brzo sabere i uspravi prije nego što se dogodi katastrofa.

„Kava i pita!” Ton joj je piskutav i vedar, kao da nije ništa čula.

„Hvala, Stacy”, kaže Jake ljubazno. „Ispričavam se zbog poganog jezika moje cure. Sad ti je jasno zašto je ne izvodim često u javnost.”

Dok odlazi ubrzanim korakom, Stacyni obrazi zajapureni su od nelagode.

„Imat će traume do kraja života zbog tvojih prljavih seksualnih fantazija”, kaže mi prije nego navali na svoju pitu.

„Ispričavam se, tatice.”

Jake se zacereka, i nekoliko mrvica mu izleti iz punih usta pa uzme ubrus. „Ne smiješ me tako zvati u javnosti.” Nestašluk mu zaigra u zelenim očima. „Sačuvaj to za poslije.”

Drugi komad pite – od oraha, reklo bi se po izgledu – stoji nedirnut ispred mene. Posegnem za kavom. Treba mi još jedna doza kofeina da mi se izoštre osjetila. Ne sviđa mi se što sam ovdje s Connelyjem. Što ako nas netko vidi?

„Ili da to možda sačuvam za McCarthyja”, dobacim.

„Ne. To ne dolazi u obzir.” Proguta još jedan zalogaj pite. „Prekinut ćeš s njim, sjećaš se?”

Dakle, ovaj tip stvarno mora prestati izdavati naredbe koje se tiču mojeg seksualnog života kao da ima ikakvo pravo glasa. „Ti nemaš ni kakvo pravo donositi odluke umjesto mene. Ako želim izlaziti s McCarthyjem, onda ću to i raditi. Ako ne želim izlaziti s McCarthyjem, onda neću.”

„U redu.” Jake polako žvače, a zatim proguta zalogaj. „Želiš li hodati s McCarthyjem?”

„Hodati, ne.”

„Dobro, znači da se slažemo oko toga.”

Napućim usne pa polagano srknem još jedan gutljaj. „Hmmm. Mišlim da se ne želim slagati s tobom. Možda promijenim mišljenje o furanju s njime... Možda bih ga trebala pitati da mi bude dečko. Znaš li možda gdje mogu kupiti zavjetni prsten?”

Jake odlomi vilicom komadić prhke kore. „Nisi se predomislila. Bilo ti ga je dosta pet minuta nakon što si ga dobila. Postoje samo dva razloga zašto ga još navlačiš – ili ti je dosadno, ili nas pokušavaš sabotirati.”

„Misliš?”

„Aha. Tebi ništa ne može dugo zadržati pozornost. A ja poznajem McCarthyja – on je dobar dečko. Simpatičan i drag. Ali baš u tome leži njegova propast. ‘Drag’ nije dovoljno za ženu poput tebe.”

„Evo tebe opet, misliš da me tako dobro poznaješ?”

„Znam da si kći Chada Jensena. Znam da bi iskoristila svaku priliku da pomutiš mozak mojim suigračima. Znam da ćemo vjerojatno biti suočeni s Briarom u završnici konferencijskog turnira za nekoliko tjedana, a pobjednik te utakmice se automatski kvalificira za nacionalni turnir...”

„To ćemo biti mi”, zacvrkućem.

„Želim da moji dečki budu svježiji i usredotočeni na igru. Svi kažu da je tvoj otac poštena osoba. Nadao sam se da isto vrijedi i za njegovu kćer.” Jake zacokće jezikom u neodobravanju. „A kad ono, ti se poigravaš s jadnim, dragim McCarthyjem.”

„Ne poigravam se”, kažem razdražljivo. „Ponekad zabrijem s njim. Zabavno nam je. Suprotno tvojem uvjerenju, odluke koje donosim nemaju nikakve veze s mojim ocem niti s njegovim timom.”

„Pa, odluke koje ja donosim imaju veze s mojim timom”, uzvratu on. „I odlučio sam ti reći da se držiš podalje od mojih igrača.” On proguta još jedan zalogaj pite. „Jebote, ovo je izvrsno. Hoćeš malo?” Ponudi mi svoju vilicu.

„Radije bih umrla nego dotakla usnama tvoju vilicu.”

On se nasmije. „Želim probati pitu od oraha. Smijem?”

Zurim u njega. „Ti si taj koji je naručio blesave pite.”

„Uh, večeras si stvarno mrzovoljna, Seksice. Pretpostavljam da bih i ja bio da sam ostavljen na cjedilu.”

„Nitko me nije ostavio na cjedilu.”

„Kako se zove i gdje stanuje? Hoćeš da ga malo naučim pameti?”

Zaškrćućem zubima.

On uzme zalogaj netaknutog deserta ispred mene. „Jebote, ova je još bolja. Mmmm. Oooh, ovo je tako fino...”

I odjednom, kapetan Harvardova hokejaškog tima uzdiše i stenje od zadovoljstva kao da glumi prizor iz filma *Američka pita*. Pokušavam ostati ravnodušna, ali ono izdajničko mjesto među mojim nogama ima neke druge planove i mahnito titra zbog seksi zvukova koje proizvodi Jake Connelly.

„Mogu li sada ići?” zarežim. U stvari, čekaj malo. Zašto uopće tražim *dozvolu*? Nitko me ovdje ne drži kao taoca. Ne mogu poreći da je bilo donekle zabavno, ali ovaj tip me je također optužio da spavam s njegovim igračima kako bih im uništila šanse da poraze Briar.

Ja volim svoj tim, ali ne baš *toliko*.

„Naravno. Idi ako želiš. Ali prvo pošalji poruku McCarthyju da je među vama gotovo.”

„Žao mi je, Jakey. Ne primam zapovijedi od tebe.”

„Sada ih primaš. McCarthy mora biti usredotočen na igru. Okončaj tu avanturu s njime.”

Tvrđoglavo podignem bradu. Da, moram definirati stvari s Joshom. Mislila sam da sam mu dovoljno naglasila neobaveznu prirodu našeg aranžmana, ali očito je da on u tome vidi puno više ako njegov kapetan tvrdi da je „zatreskan”.

No istodobno ne želim priznati Connellyju da se slažem s njime. Jednostavno mu ne želim pružiti to zadovoljstvo. Znam, to je djetinjasto od mene.

„Ne primam zapovijedi od tebe”, ponovim stavljajući novčanicu od pet dolara ispod svoje poluprazne šalice. To bi trebalo biti dovoljno za moju kavu, Stacyinu napojnicu i svu emocionalnu bol koju je možda noćas pretrpjela. „S McCarthyjem ću raditi što god me bude volja. Možda ću ga odmah nazvati.”

Jake me pogleda suženih očiju. „Jesi li uvijek ovako naporna?”

„Da.” Smiješeći se kliznem van iz separea i navučem svoju kožnu jaknu. „Želim ti sretan put natrag u Boston, Connelly. Čula sam da ceste postanu jako mokre kad pada kiša.”

On se tiho zasmijulji.

Zakopčam jaknu i nagnem se prema naprijed, par centimetara od njegovog uha. „I još nešto... Jakey?” Osjetim kako mu je dah zastao. „Sačuvaj ću ti mjesto iza Briarove klupe na turniru Ledene četvorke.”